

Končno poročilo pooblaščenca za zaslišanje o postopku v zvezi z zadevo št. COMP/38.121 – Pribor (Fitingi)

(v skladu s členoma 15 in 16 Sklepa Komisije 2001/462/ES, ESPJ z dne 23. maja 2001 o pristojnostih in nalogah pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci – UL L 162, 19.6.2001, str. 21)

(2007/C 255/13)

Podjetje Mueller Industries Inc. je januarja 2001 vložilo prošnjo za ugodno obravnavo v skladu z Obvestilom Komisije o nenalaganju ali zmanjšanju glob v zadevah o kartelih iz leta 1996. Drugi prosilci za ugodno obravnavo so podjetje IMI, ki je vložilo prošnjo septembra 2003, podjetje Delta, ki je to storilo marca 2004, podjetje Frabo, julija 2004, in podjetje Oystertec, maja 2005.

Komisija je 22. in 23. marca 2001 izvedla inšpekcijske preglede glede bakrenih cevi in pribora (fitingov), na osnovi katerih se je odločila, da razdeli zadevo na bakrene vodovodne cevi (38.069), industrijske cevi (38.240) in pribor (fitinge) (38.121). V prostorih skupine Delta so se 24. in 25. aprila 2001 izvedli pregledi, ki so zajemali le pribor (fitinge). Komisija je od februarja do marca 2002 na vse zadevne stranke naslovila več zahtevkov za informacije iz člena 11 Uredbe št. 17 in pozneje iz člena 18 Uredbe št. 1/2003.

Osnutek odločbe se nanaša na zadnjo od treh zadev, medtem ko je o drugih dveh Komisija že odločala.

Obvestilo o nasprotovanju in dostop do dokumentacije

Komisija je 22. septembra 2005 izdala obvestilo o nasprotovanju, v katerem je opisala enotno in stalno kršitev na evropski ravni v obdobju 13 let, ter ga poslala 30 podjetjem in enemu združenju. Vse stranke so odgovorile v predpisanem roku, razen enega naslovnika, in sicer podjetja Supergrif SL, ki ga je podjetje Delta oktobra prodalo vodstvu podjetja Supergrif, ki se ni odzvalo na obvestilo o nasprotovanju. Vključene ni bilo nobene tretje stranke, kot je značilno za zadeve o kartelih.

Podjetje Aalberts je z dopisom z dne 22. decembra 2005 zaprosilo za dostop do odgovorov drugih strank na obvestilo o nasprotovanju, prav tako pa je to storilo tudi podjetje IMI z dopisom z dne 23. decembra 2005. Službe Komisije teh zahtevkov niso odobrile, saj je ustaljena praksa Komisije, da je dostop do dokumentacije dovoljen na zahtevo in običajno samo enkrat ter sledi obvestilu o nasprotovanju Komisije, ki je poslano strankam.

Splošno pravilo je, da se vpogleda v odgovore drugih strank na nasprotovanje Komisije ne dovoli. Na podlagi stalne sodne prakse (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2000 v združenih zadevah T-25/95 in drugih, *Cimenteries*, odstavek 380 in naslednji) Komisiji ni treba vsem strankam zagotoviti odgovorov na obvestilo o nasprotovanju.

Ustno zaslišanje

Vendar sem na ustnem zaslišanju, ki je potekalo 26. in 27. januarja 2006, upošteval, da je bilo za pravico do obrambe podjetij Tomkins in Pegler potrebno, da izmenjata svoje odgovore na obvestilo o nasprotovanju. Ker je Komisija ocenila, da je podjetje Tomkins odgovorno za svoje hčerinsko podjetje Pegler, in da se bo opiralo na njegov odgovor, s čimer bo podprlo svoje mnenje, ter da bi moralo biti podjetje Pegler v zameno upravičeno do informacij, na kakšnih dokazih so temeljile obrazložitve podjetja Tomkins, sta se podjetji dogovorili, da odgovora izmenjata, kar je privedlo do živahne razprave med podjetjema.

Razen podjetij Comap, Flowflex in Supergrif so bili na zaslišanju prisotni vsi prejemniki obvestila o nasprotovanju.

Osnutek končne odločbe

Ugovorov, ki se nanašajo na podjetje FNAS in ki so navedeni v obvestilu o nasprotovanju, se v osnutku odločbe ne ohrani. Glede na razlage, ki jih je podjetje FNAS dalo v pisnem odgovoru na obvestilo o nasprotovanju in na zaslišanju, je bilo sklenjeno, da se postopek proti podjetju FNAS ne bo nadaljeval, ker ni bilo udeleženo v kršitvah.

Osnutek odločbe, ki je bil predložen Komisiji, vsebuje samo ugovore, glede katerih je bilo strankam omogočeno izraziti mnenje. Zato menim, da so bile pravice strank do zaslišanja v tej zadevi spoštovane.

Bruselj, 13. septembra 2006

Serge DURANDE
